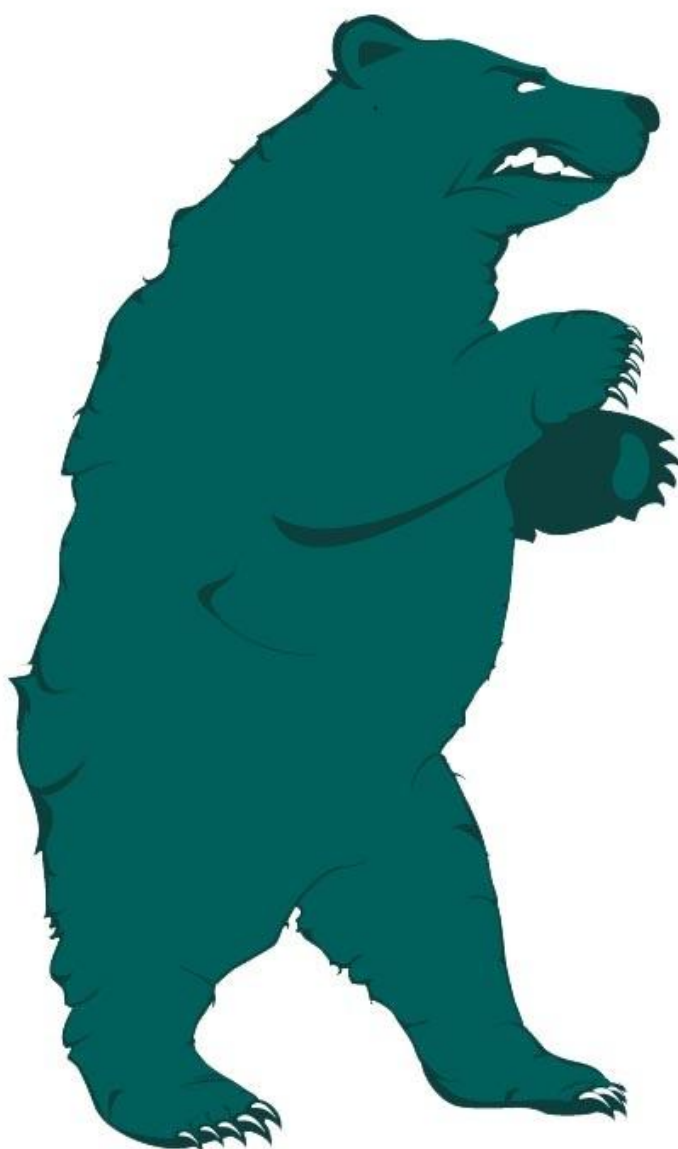

**I KONGRES ORGANIZACJI MSP
ŁÓDŹ, 17 CZERWCA 2011**

DOKUMENTY

KONGRES MSP
Ogólnopolski Kongres Organizacji MSP
Łódź, 17 czerwca 2011

Duża Sala Obrad Rady Miasta Łodzi, ul. Piotrkowska 104

PROGRAM

Rejestracja od godziny 9.30

CZEŚĆ PLENARNA

10.00 – 10.15 Wystąpienie **Hanny Zdanowskiej**, Prezydent Miasta Łodzi

10.15 – 10.40 Wystąpienie **Lecha Jeziornego**

10.40 - 11.05 Wystąpienie **Robert Gwiazdowski**

11.05 - 11.30 Wystąpienie **Andrzeja Blikle**

11.30 – 11.45 Przerwa kawowa

11.45 – 12.45 ZMIANY W POLSKIM PRAWIE KARNYM

Wprowadzenie: Paweł Budrewicz, Prawnik ZPP

Udział biorą: Lech Jeziorny (przedsiębiorca), Tomasz Barański (adwokat), Paweł Budrewicz (radca prawny, Prawnik ZPP), Cezary Kaźmierczak (Prezes ZPP),

12.45 – 13.45 ZAKRES: PODATKI

Wprowadzenie: Bożena Głowacka, Prawnik ZPP

Udział biorą: Robert Gwiazdowski (Przewodniczący RN ZPP), Tomasz Wróblewski (redaktor naczelny DGP), Bożena Głowacka (Prawnik ZPP), Ireneusz Jabłoński (Centrum im. Adama Smitha), Tomasz Pruszczyński (Wiceprezes ZPP)

13.45 – 14.45 Lunch

14.45 – 15.45 OBSZAR: WSPÓLNE DZIAŁANIA PRZEDSIĘBIORCÓW

Cezary Kaźmierczak, Prezes ZPP – Propozycja planu działania dla MSP w Polsce

- Dyskusja: uczestnicy Kongresu

15.45 – 16.30 OBSZAR: PODSUMOWANIE KONGRESU

Prowadzi: Cezary Kaźmierczak (Prezes ZPP), Tomasz Pruszczyński (Wiceprezes ZPP), Robert Gwiazdowski (Przewodniczący RN ZPP)

1. Powołanie Porozumienia Przedsiębiorców i Pracodawców
2. Apel Kongresu do przedsiębiorców
3. Apel Kongresu do polityków

16.30 – 18.00 Przerwa

18.00 **Gala wręczenia Nagród Gospodarczych ZPP i nagród Firma Przyjazna MSP**
oraz impreza integracyjna.
Pałac Alfreda Biedermanna, ul. Franciszkańska 1/5

APEL DO POLITYKÓW

Łódź, 17 czerwca 2011

Szanowne Panie i Panowie,

rozpoczęła się właśnie kampania wyborcza. Po raz kolejny zostajemy obsypani gradem obietnic z Waszej strony. Słyszymy je od 20 lat. Oczekujemy czynów.

Przytłaczająca większość z nas ani nie zajmu ani nie interesuje się polityką, pochłania nas prowadzenie naszych małych i średnich firm. Mimo że jesteśmy środowiskiem zdeintegrowanym, mamy jednak wspólne interesy zawodowe i bardzo często jest to główny motyw wyboru partii, na którą głosujemy.

A jest nas bardzo dużo. MSP w Polsce to 99,8% wszystkich firm, 67% PKB i ¾ miejsc pracy.

Sami właściciele MSP wraz z rodzinami to około 4,5 miliona osób. Właściciele i pracownicy MSP z rodzinami to armia ponad 15 milionów ludzi.

To trochę więcej niż grupy społeczne, którymi wciąż się zajmujecie, próbując sobie je zjednywać naszymi podatkami.

Mimo to od lat nas ignorujecie, a następnie prowadzicie długie dysputy o tym, dlaczego przegraliście wybory.

Nie palimy opon na ulicach, nie okupujemy gmachów, nie urządzamy demonstracji – ale głosujemy. Nie zadawalają nas już puste obietnice kolejnych rządów.

Apelujemy do Was, w imię dobra Rzeczypospolitej, którą my w olbrzymiej części utrzymujemy, w Waszym dobrze pojętym interesie, w interesie ¾ polskich pracowników, których zatrudniamy oraz naszym własnym:

- **Obniżcie koszty pracy.** Ubytki w budżecie Państwa z tego tytułu uzupełnijcie z podatków konsumpcyjnych. Jedne z najwyższych kosztów pracy są podstawową barierą rozwoju naszych firm i podstawową przyczyną bezrobocia wśród Polaków.

- **Uprośćcie system podatkowy.** Obecny system nie da się już naprawić – trzeba stworzyć nowy. Prosty, przejrzysty, tani w pobrażeniu. Apelujemy o to od lat. Sytuacja, w której profesorowie prawa piszą wielostronicowe ekspertyzy dotyczące „zwolnienia przedmiotowego z VAT dla firm o obrotach nie przekraczających 10 tysięcy Euro rocznie”, jest doprawdy groteskowa. Nie zmieniajcie naszego państwa i prawa w kabaret.

- **Zmieńcie prawo,** żeby tak samo jak w stosunku do innych obywateli – również w stosunku do przedsiębiorców – były przestrzegane **podstawowe prawa człowieka.** Chcemy wiedzieć, na jakich warunkach uczestniczymy w rynku, a nie dowiadywać się nagle, że mamy zapłacić 5 lat wstecz podatki, o których istnieniu nie mieliśmy pojęcia lub nagle zmieniła się ich interpretacja. Szczegółowe rozwiązania były wielokrotnie przedstawiane przez różne instytucje i organizacje pracodawców.

Wzmocnijcie realną gospodarkę – nie poprzez „ulgi” i przywileje, ale poprzez wprowadzenie prostego i przejrzystego prawa.

Nie naprawiajcie już istniejącego systemu, bo jego naprawić się nie da – zmieńcie go. Jeśli tego nie zrobicie – sami też nie będziecie mieli sukcesu.

Poza wyższą klasą urzędniczą nie potrafimy znaleźć jakiejś istotnej grupy społecznej, która byłaby przeciwna tym 3 prostym postulatam. W czasie kampanii wyborczej będziemy Was o to pytać. Większość z nas będzie też głosować i w tych i w kolejnych wyborach.

I KONGERS MSP, Łódź 17 czerwca 2011

APEL DO PRZEDSIĘBIORCÓW

Koleżanki i Koledzy,

wbrew wszelkim pozorom i deklaracjom warunki, w których działamy systematycznie się pogarszają. Podlegamy setkom przepisów (o części nawet nie wiemy) i wciąż jesteśmy poddawani nowym regulacjom. Mamy jedne z najwyższych w Europie koszty pracy (wyższe niż w krajach skandynawskich) i system podatkowy, który Bank Światowy klasyfikuje na 151 miejscu na świecie, pod względem wrogości wobec przedsiębiorców.

My jednak przyglądamy się temu biernie, przytłaczająca większość z nas, usiłuje po cichu omijać te wszystkie rafa i mimo wszystko płynąć dalej swoją łódeczką, łódką lub łodzią.

Jesteśmy niewidoczni, bierni i zdeintegrowani.

Jeśli nie zmienimy swojej postawy, dalszy scenariusz jest łatwy do przewidzenia: kolejne regulacje, „ułatwienia”, ustawy, zmiany, rozporządzenia, etc. doprowadzą niebawem do sytuacji, w której dla znacznej części z nas prowadzenie przedsiębiorstw w Polsce stanie się zajęciem pozbawianym sensu ekonomicznego i racjonalnego.

Możemy to zmienić. Polska jest krajem demokratycznym.

Aby tak się stało, musimy się zorganizować. Apelujemy do Was – wstępujcie do organizacji przedsiębiorców, twórcie własne, wspierajcie je finansowo.

J

eśli chcemy cokolwiek w Polsce zmienić – możemy to zrobić przy pomocy zorganizowanego nacisku na klasę polityczną.

Jako grupa nie popieramy ani nie zwalczamy żadnej partii politycznej, ale mamy wrażenie, że polskim politykom bardzo potrzebny jest silny doping z naszej strony. Stwórzmy go. Nie chowajmy się po kątach licząc, że jakoś tam będzie. Nie będzie. Nie ma w Polsce innych przedsiębiorców niż my i jeśli my nie będziemy potrafili się zorganizować, nadal nie będziemy szanowani, a nasze prawa respektowane.

Nie będzie żadnych stabilnych reguł gry, zrozumienie polskiego systemu podatkowego za kilka lat będzie wymagało studiów doktoranckich w tym zakresie, coraz niższy szczebel urzędniczy będzie mógł nagle zmienić interpretację danego przepisu i zażądać od nas podatków 5 lat wstecz, nawet jeśli wcześniej wydał opinię, że interpretacja, według której płaciliśmy do tej pory, jest prawidłowa.

Przedsiębiorcy wszystkich branż łączcie się! Tylko silny i zorganizowany nacisk na klasę polityczną może przynieść jakiś efekt. Wstępujcie do organizacji biznesowych, twórcie nowe, wspierajcie je finansowo.

I KONGERS MSP, Łódź 17 czerwca 2011

POROZUMIENIE PRZEDSIĘBIORCÓW I PRACODAWCÓW

Tworzymy Porozumienie Przedsiębiorców i Pracodawców, nieformalną sieć porozumiewawczą organizacji małego i średniego biznesu w Polsce oraz instytucji przyjaznych MSP w Polsce.

Celem naszego porozumienia jest:

- Wspólne działanie na rzecz poprawy warunków funkcjonowania przedsiębiorstw w Polsce
- Stworzenie platformy wymiany informacji pomiędzy organizacjami MSP w Polsce oraz instytucjami przyjaznymi MSP
- Podejmowanie działań na rzecz powołania instytucji istotnych z punktu widzenia interesów małych i średnich firm w Polsce
- Obrona naszych członków przed nieuprawnionymi działaniami ze strony organów rządu

Nie popieramy, ani nie zwalczamy żadnej z partii politycznych. Powołując POROZUMIENIE PRZEDSIĘBIORCÓW i PRACODAWCÓW, chcemy oddziaływać na całą klasę polityczną, żeby zrozumiała, że obecny system prawa gospodarczego w Polsce jest szkodliwy nie tylko dla nas, ale również dla Polski i jej Obywateli. Jest również szkodliwy dla rządu. Program działania porozumienia zostanie wypracowany w trybie roboczym przez zainteresowane organizacje i przedsiębiorców.

Porozumienie jest otwarte dla wszystkich i każdy może do niego przystąpić.

Łódź, 17 czerwca 2011

RZĄD NIE RADZI SOBIE Z SYSTEMEM PODATKOWYM

Obowiązujący w Polsce system podatkowy jest tak skomplikowany, że Bank Światowy klasyfikuje go pod względem wrogości dla przedsiębiorców na 151 miejscu na świecie!

Rząd – zapewne zdając sobie z tego sprawę – odmawia przedsiębiorcom prawa do uznania swoich własnych interpretacji za wiążące. W zasadzie uzyskana przez przedsiębiorcę interpretacja podatkowa – w dodatku płatna – jest jedynie niezobowiązującą sugestią. **Sugestią, bo takie interpretacje nikogo nie wiążą.**

Interpretacja nie gwarantuje, że postępowanie zgodnie z nią zostanie zaakceptowane przez urząd skarbowy. Można mieć pozytywną interpretację i negatywny wynik kontroli skarbowej. Również – z nakazem zapłacenia 5 lat wstecz „zaległych” podatków z odsetkami. Wszystko to po (płatnym) zapewnieniu przez odpowiednie instytucje rządowe, że koncepcja prawno-podatkowa podatnika jest prawidłowa.

Rząd wprowadza obowiązek podatkowy jednostronnie i według własnego uznania. Stopień skomplikowania systemu podatkowego wbrew obiegowej opinii nie zależy od jakichkolwiek uwarunkowań, bo przedmiot opodatkowania i skala podatku to wyłącznie kwestia przyjętych założeń.

Obecna sytuacja stawia przedsiębiorcę w pozycji podmiotu pozbawionego elementarnych praw człowieka, gwarantowanych przez Konstytucję. **RZĄD NIE DAJE NAM PRAWA DO POSIADANIA WIEDZY NA JAKICH WARUNKACH DZIAŁAMY I NIE GWARANTUJE JAKIEGOKOLWIEK BEZPIECZEŃSTWA.** Urzędnik może bowiem w każdej chwili zmienić swoją „interpretację”.

Oto jeden z przykładów: **SPRAWA PRYWATNYCH IMPORTERÓW SAMOCHODÓW**

Do roku 2009 firmy importowały (głównie w ramach zakupu wewnątrzwspólnotowego) samochody, przeważnie powyżej 2000 cm³ pojemności, płacąc od nich podatek akcyzowy 13,6%. Ponieważ auta te były drogie (średnia cena ok. 150 000 zł netto, podatek akcyzowy ok. 20 000 zł), w latach 2005-2009 odprowadzały miesięcznie ok. 140 000 zł podatku akcyzowego. W 2009 roku Minister Finansów podniósł podatek akcyzowy do 18,6%. Po podwyżce podatku akcyzowego import samochodów ustał prawie całkowicie na kilka miesięcy - po prostu przestało to być ekonomicznie opłacalne.

Podatkiem akcyzowym obciążone są:

- import samochodu osobowego niezarejestrowanego wcześniej na terytorium kraju zgodnie z przepisami o ruchu drogowym,
- nabycie wewnątrzwspólnotowe samochodu osobowego niezarejestrowanego wcześniej na terytorium kraju zgodnie z przepisami o ruchu drogowym.

Kierując się tymi przesłankami od lipca 2009 do marca 2010 roku firmy kupowały w UE auta ciężarowe, 2-miejscowe (kierowca i pasażer), z zamontowaną przegrodą oddzielającą część pasażerską i ładunkową, ze zdemontowanymi siedzeniami, tapicerkami, ładownością powyżej 550 kg itd. Samochód taki klasyfikowany jest w Niemczech (i innych państwach członkowskich) jako pojazd ciężarowy (oznaczenie niemieckie LKW), służący zasadniczo do przewozu towarów (kategoria N1 wg DYREKTYWY 2007/46/WE PARLAMENTU EUROPEJSKIEGO I RADY z dnia 5 września 2007 r. ustanawiająca ramy dla homologacji pojazdów silnikowych i ich przyczep oraz układów, części i oddzielnych zespołów technicznych przeznaczonych do tych pojazdów –

<http://eurlex.europa.eu/LexUriServ/LexUriServ.do?uri=OJ:L:2007:263:0001:0160:PL:PDF>)

Samochody były sprzedawane klientowi finalnemu jako ciężarowe 2-miejscowe i klient rejestrował je jako pojazd ciężarowy. Przez cały ten czas Urzędy Skarbowe i liczne kontrole w firmach nie kwestionowały tej metody uiszczania zobowiązań podatkowych.

Potem do akcji wkroczył Urząd Celny, który udowodnił, że samochód ciężarowy, 2-miejscowy, z zamontowaną przegrodą ładunkową, spełniający wymagania VAT1 (podatnik, który korzysta z takiego samochodu, ma prawo do odliczenia podatku VAT w wysokości 23%) nie jest samochodem ciężarowym wg przepisów prawa celnego.

Postępowania, które są toczzone przez UC, dotyczą pojedynczych pojazdów. Przeciętna kwota do zapłaty wynosi 30 tysięcy złotych. Problem dotyczy około tysiąca firm w Polsce. Przeciętna firma zaimportowała około 30 samochodów, co oznacza, że finalnie będzie musiała zapłacić około 1 miliona złotych.

Dla przytłaczającej większości firm oznacza to upadłość i utratę około 10 tysięcy miejsc pracy w Polsce, plus oczywiście utratę wpływów budżetowych z tytułu VAT i akcyzy – prywatny import przestał bowiem istnieć po decyzji Ministra Finansów.

Należy zaznaczyć, że prywatni importerzy naliczali podatki w oparciu o interpretację Izby Skarbowych.

Można zatem śmiało postawić tezę, że rząd boi się podatnika – i to do tego stopnia, że nie jest nawet w stanie zagwarantować podatnikowi, że wydany i zinterpretowany przez państwo przepis podatkowy jest rzeczywiście należycie rozumiany przez sam rząd i jego funkcjonariuszy. Od podatnika wymaga się jednak postępowania zgodnego z prawem – wychodzi na to, że największym specjalistą w zakresie podatków jest sam podatnik.

Ponadto, nawet uzyskanie tej nie wiążącej interpretacji – bywa trudne. Poniżej opis autentycznego przypadku.

Podatnik ustanowił pełnomocnika, który miał występować o interpretacje podatkowe i załatwiać sprawy związane z tymi interpretacjami. Pełnomocnik sporządził wniosek i opłacił go, dołączył pełnomocnictwo i niezbędne dokumenty. Cztery dni przed upływem trzymiesięcznego terminu na wydanie decyzji izba skarbową wezwała podatnika (bezpośrednio, tj. z pominięciem pełnomocnika) do uzupełnienia braku formalnego wniosku, tj. wskazania własnej oceny prawnej. Oceny, która już była zawarta we wniosku.

Izba nie była uprawniona wysyłać pism podatnikowi. Przepis art. 145 § 2 Ordynacji podatkowej jest jednoznaczny – jeśli ustanowiono pełnomocnika, wszystkie pisma doręcza się pełnomocnikowi. Tę okoliczność podatnik podniósł w odpowiedzi na wezwanie (powtarzając też w skrócie podstawowe założenia prawne własnej oceny zdarzenia podatkowego). Kilka dni później izba odrzuciła wniosek jako dotknięty brakami formalnymi.

Postanowienie o odrzuceniu wniosku wysłała znowu podatnikowi, ale już postanowienie wydane w odpowiedzi na zażalenie – także pełnomocnikowi, pouczając o prawie do skargi do wojewódzkiego sądu administracyjnego. Tym, co się zmieniło, było to, że pełnomocnik wystąpił do izby o wyjaśnienie, dlaczego przez cztery miesiące nie otrzymał jakiegokolwiek odpowiedzi. Wtedy izba "przypomniła" sobie o istnieniu pełnomocnika.

Wszystko to skłania do postawienia tezy, że **rząd nie radzi sobie z własnym systemem podatkowym**. W ustawie o VAT od 2004 było trzydzieści zmian oraz dwa uchYLENIA przez Trybunał Konstytucyjny. Poprzednia ustawa (z 1993) miała 51 zmian. Razem - 81 zmian. Zaś tylko w tym roku była nowelizowana już 7 (siedem) razy! Nieustannie, chaotycznie oraz bez żadnej logiki i konsekwencji ciągle zmieniają się tzw. koszty uzyskania przychodu. Firmy muszą zatrudniać armię księgowych i doradców, żeby to wszystko śledzić – a rząd całe ryzyko związane z interpretacją przepisów, których sam już nie rozumie, przerzuca na podatnika.

Rozwiązaniem jest radykalne uproszczenie systemu podatkowego, co - jesteśmy przekonani – leży również w interesie rządu, choć nie wyższych urzędników ministerialnych, którzy zdaje się uwielbiają ten artystyczny bałagan.

Zwracamy się do rządu o przyznanie się do porażki i radykalne uproszczenie systemu podatkowego. Dobrym punktem wyjścia jest projekt podatkowy przygotowany w Centrum im. Adama Smitha, pod kierunkiem ś.p. Krzysztofa Dzierżawskiego. Oto jego podstawowe założenia:

- Wprowadzenie zryczałtowanego podatku CIT w wysokości 1% od przychodów
- Wprowadzenie zryczałtowanego podatku w wysokości 900 PLN miesięcznie dla firm działających w oparciu o tzw. wpis do ewidencji (w miejsce wszystkich innych podatków – PIT, VAT, ZUS etc. Bez przywileju odliczania VAT)
- Wprowadzenie jednolitej stawki VAT – bez żadnych wyjątków
- Wprowadzenie 20% podatku od Funduszu Płac od wszelkich wypłat wynagrodzeń, bez względu na ich tytuł (w miejsce podatku PIT, ZUS etc).

Proponowany prosty system zapewnia rządowi takie same przychody jak obecnie. Radykalnie (o ok. 50%) obniża koszty poboru podatków, likwiduje największą barierę rozwoju Polski w postaci gigantycznych kosztów pracy, powoduje, że przedsiębiorcy całą swoją energię będą mogli skierować na rozwój swoich przedsiębiorstw, a nie na „interpretowanie” przepisów podatkowych. W tym systemie żadne „interpretacje” nie będą potrzebne.

Rozwiązaniem przejściowym powinno być przyznanie prawa dla organizacji, związków i stowarzyszeń przedsiębiorców uzyskiwania WIAŻĄCYCH rząd interpretacji podatkowych.

WYBRANE ZMIANY W POLSKIM PRAWIE DOTYCZĄCYM PRZEDSIĘBIORCÓW

W I półroczu 2011 w ZPP funkcjonował zespół prawników związanych z ZPP, którzy pracowali nad zmianami w polskim prawie karnym i karno-skarbowym nad zmianami istotnymi z punktu widzenia przedsiębiorców. Pracami zespołu kierowali radca prawny Paweł Budrewicz, adwokat Robert Gwiazdowski oraz adwokat Jacek Potulski. W wyniku prac zespołu powstał niniejszy dokument z postulatami konkretnych zmian w obowiązujących przepisach.

Cele proponowanej nowelizacji:

1. umocnienie roli współników spółek (będących de facto rzeczywistymi pokrzywdzonymi) jako aktywnych uczestników procesów karnych na szkodę ich firm;
2. zapewnienie podejrzanemu rzetelnej informacji na temat stawianych mu zarzutów oraz zmobilizowanie prokuratury do sprawnej selekcji materiału dowodowego;
3. wyeliminowanie dublowania się postępowań podatkowych i karnoskarbowych, które nierzadko służą temu, aby dowody z jednej sprawy mogły posłużyć do obciążenia tej samej osoby w drugim postępowaniu.

Obecne brzmienie przepisów:

Ordynacja podatkowa (Dz.U. Nr 8/2005r. poz. 60 – tekst jedn. ze zm)

Art. 70. § 6. Bieg terminu przedawnienia zobowiązania podatkowego nie rozpoczyna się, a rozpoczęty ulega zawieszeniu, z dniem:

- 1) wszczęcia postępowania w sprawie o przestępstwo skarbowe lub wykroczenie skarbowe, jeżeli podejrzenie popełnienia przestępstwa lub wykroczenia wiąże się z niewykonaniem tego zobowiązania;
- 2) wniesienia skargi do sądu administracyjnego na decyzję dotyczącą tego zobowiązania;
- 3) wniesienia żądania ustalenia przez sąd powszechny istnienia lub nieistnienia stosunku prawnego lub prawa;
- 4) doręczenia postanowienia o przyjęciu zabezpieczenia, o którym mowa w art. 33d § 2, lub doręczenia zarządzenia zabezpieczenia w trybie przepisów o postępowaniu egzekucyjnym w administracji.

Kodeks karny skarbowy (Dz.U. Nr 111/2007r. poz. 765 – tekst jedn. ze zm.)

Art. 8.

§ 1. Jeżeli ten sam czyn będący przestępstwem skarbowym lub wykroczeniem skarbowym wyczerpuje zarazem znamiona przestępstwa lub wykroczenia określonego w przepisach karnych innej ustawy, stosuje się każdy z tych przepisów.

§ 2. Wykonaniu podlega tylko najsurowsza z kar, co nie stoi na przeszkodzie wykonaniu środków karnych lub innych środków orzeczonych na podstawie wszystkich zbiegających się przepisów. Środki karne i środki zabezpieczające oraz dozór stosuje się, chociażby je orzeczono tylko na podstawie jednego ze zbiegających się przepisów; w razie orzeczenia za zbiegające się czyny zabronione zakazów tego samego rodzaju lub pozbawienia praw publicznych, sąd stosuje odpowiednio przepisy o karze łącznej.

§ 3. Jeżeli obok kary najsurowszej, która podlega wykonaniu, orzeczono także karę grzywny, również ta kara podlega łącznemu wykonaniu; w razie orzeczenia obok kary najsurowszej kilku kar grzywny, łącznemu wykonaniu podlega tylko najsurowsza kara grzywny.

Kodeks postępowania karnego (Dz.U. Nr 89/1997r. poz. 555 ze zm.)

Art. 8.

§ 1. Sąd karny rozstrzyga samodzielnie zagadnienia faktyczne i prawne oraz nie jest związany rozstrzygnięciem innego sądu lub organu.

§ 2. Prawomocne rozstrzygnięcia sądu kształtujące prawo lub stosunek prawny są jednak wiążące.

Art. 22.

§ 1. Jeżeli zachodzi długotrwała przeszkoda uniemożliwiająca prowadzenie postępowania, a w szczególności jeżeli nie można ująć oskarżonego, albo nie może on brać udziału w postępowaniu z powodu choroby psychicznej lub innej ciężkiej choroby, postępowanie zawiesza się na czas trwania przeszkody.

§ 2. Na postanowienie w przedmiocie zawieszenia postępowania przysługuje zażalenie.

§ 3. W czasie zawieszenia postępowania należy jednak dokonać odpowiednich czynności w celu zabezpieczenia dowodów przed ich utratą lub zniekształceniem.

Art. 49.

§ 1. Pokrzywdzonym jest osoba fizyczna lub prawna, której dobro prawne zostało bezpośrednio naruszone lub zagrożone przez przestępstwo.

§ 2. Pokrzywdzonym może być także instytucja państwowa, samorządowa lub społeczna, choćby nie miała osobowości prawnej.

§ 3. Za pokrzywdzonego uważa się zakład ubezpieczeń w zakresie, w jakim pokrył szkodę wyrządzoną pokrzywdzonemu przez przestępstwo lub jest zobowiązany do jej pokrycia.

§ 3a. W sprawach o przestępstwa przeciwko prawom osób wykonujących pracę zarobkową, o których mowa w art. 218-221 oraz w art. 225 § 2 Kodeksu karnego, organy Państwowej Inspekcji Pracy mogą wykonywać prawa pokrzywdzonego, jeżeli w zakresie swego działania ujawniły przestępstwo lub wystąpiły o wszczęcie postępowania.

§ 4. W sprawach o przestępstwa, którymi wyrządzono szkodę w mieniu instytucji państwowej, samorządowej lub społecznej, jeżeli nie działa organ pokrzywdzonej instytucji, prawa pokrzywdzonego mogą wykonywać organy kontroli państwowej, które w zakresie swojego działania ujawniły przestępstwo lub wystąpiły o wszczęcie postępowania.

Art. 313.

§ 1. Jeżeli dane istniejące w chwili wszczęcia śledztwa lub zebrane w jego toku uzasadniają dostatecznie podejrzenie, że czyn popełniła określona osoba, sporządza się postanowienie o przedstawieniu zarzutów, ogłasza je niezwłocznie podejrzanemu i przesłuchuje się go, chyba że ogłoszenie postanowienia lub przesłuchanie podejrzanego nie jest możliwe z powodu jego ukrywania się lub nieobecności w kraju.

§ 2. Postanowienie o przedstawieniu zarzutów zawiera wskazanie podejrzanego, dokładne określenie zarzucanego mu czynu i jego kwalifikacji prawnej.

§ 3. Podejrzanemu może do czasu zawiadomienia go o terminie zaznajomienia z materiałami śledztwa żądać podania mu ustnie podstaw zarzutów, a także sporządzenia uzasadnienia na piśmie, o czym należy go pouczyć. Uzasadnienie doręcza się podejrzanemu i ustanowionemu obrońcy w terminie 14 dni.

§ 4. W uzasadnieniu należy w szczególności wskazać, jakie fakty i dowody zostały przyjęte za podstawę zarzutów.

Art. 314.

Jeżeli w toku śledztwa okaże się, że podejrzanemu należy zarzucić czyn nie objęty wydanym uprzednio postanowieniem o przedstawieniu zarzutów albo czyn w zmienionej w istotny sposób postaci lub też, że czyn zarzucany należy zakwalifikować z surowszego przepisu, wydaje się niezwłocznie nowe postanowienie, ogłasza się je podejrzanemu oraz przesłuchuje się go. Przepis art. 313 § 3 i 4 stosuje się odpowiednio.

Art. 322.

§ 1. Jeżeli postępowanie nie dostarczyło podstaw do wniesienia aktu oskarżenia, a nie zachodzą warunki określone w art. 324, umarza się śledztwo bez konieczności uprzedniego zaznajomienia z materiałami postępowania i jego zamknięcia.

§ 2. Postanowienie o umorzeniu śledztwa powinno zawierać, oprócz danych wymienionych w art. 94, dokładne określenie czynu i jego kwalifikacji prawnej oraz wskazanie przyczyn umorzenia.

§ 3. Jeżeli umorzenie następuje po wydaniu postanowienia o przedstawieniu zarzutów albo przesłuchaniu osoby w charakterze podejrzanego, postanowienie o umorzeniu powinno zawierać także imię i nazwisko podejrzanego oraz w razie potrzeby inne dane o jego osobie.

Art. 327.

§ 1. Umorzone postępowanie przygotowawcze może być w każdym czasie podjęte na nowo na mocy postanowienia prokuratora, jeżeli nie będzie się toczyć przeciw osobie, która w poprzednim postępowaniu występowała w charakterze podejrzanego. Przepis ten stosuje się odpowiednio w sprawie, w której odmówiono wszczęcia śledztwa lub dochodzenia.

§ 2. Prawomocnie umorzone postępowanie przygotowawcze wznowia się przeciwko osobie, która występowała w charakterze podejrzanego, na mocy postanowienia prokuratora nadzrędnego nad tym, który wydał lub zatwierdził postanowienie o umorzeniu, tylko wtedy, gdy ujawnią się nowe istotne fakty lub dowody nie znane w poprzednim postępowaniu albo gdy zachodzi okoliczność określona w art. 11 § 3. Przewidziane w ustawie ograniczenia okresu tymczasowego aresztowania stosuje się wówczas do łącznego czasu trwania tego środka.

§ 3. Przed wydaniem postanowienia o podjęciu lub wznowieniu, prokurator może przedsięwziąć osobiście lub zlecić Policji dokonanie niezbędnych czynności dowodowych w celu sprawdzenia okoliczności uzasadniających wydanie postanowienia.

§ 4. Po wniesieniu aktu oskarżenia sąd umarza postępowanie, jeżeli stwierdzi, że postępowanie przygotowawcze wznowiono mimo braku podstaw.

Proponowane brzmienie przepisów (zmiany zaznaczono kolorem czerwonym):

Ordynacja podatkowa (Dz.U. Nr 8/2005r. poz. 60 – tekst jedn. ze zm)

Art. 70. § 6. Bieg terminu przedawnienia zobowiązania podatkowego nie rozpoczyna się, a rozpoczęty ulega zawieszeniu, z dniem:

1) *uchylony*

2) wniesienia skargi do sądu administracyjnego na decyzję dotyczącą tego zobowiązania;

3) wniesienia żądania ustalenia przez sąd powszechny istnienia lub nieistnienia stosunku prawnego lub prawa;

4) doręczenia postanowienia o przyjęciu zabezpieczenia, o którym mowa w art. 33d § 2, lub doręczenia zarządzenia zabezpieczenia w trybie przepisów o postępowaniu egzekucyjnym w administracji.

Kodeks karny skarbowy (Dz.U. Nr 111/2007r. poz. 765 – tekst jedn. ze zm.)

Art. 8.

§ 1. Jeżeli ten sam czyn będący przestępstwem skarbowym lub wykroczeniem skarbowym wyczerpuje zarazem znamiona przestępstwa lub wykroczenia określonego w przepisach karnych innej ustawy, **sprawca odpowiada wyłącznie za przestępstwo skarbowe lub wykroczenie skarbowe.**

§ 2. Wykonaniu podlega tylko najsurowsza z kar, co nie stoi na przeszkodzie wykonaniu środków karnych lub innych środków orzeczonych na podstawie wszystkich zbiegających się przepisów. Środki karne i środki zabezpieczające oraz dozór stosuje się, chociażby je orzeczono tylko na podstawie jednego ze zbiegających się przepisów; w razie orzeczenia za zbiegające się czyny zabronione zakazów tego samego rodzaju lub pozbawienia praw publicznych, sąd stosuje odpowiednio przepisy o karze łącznej.

§ 3. Jeżeli obok kary najsurowszej, która podlega wykonaniu, orzeczono także karę grzywny, również ta kara podlega łącznemu wykonaniu; w razie orzeczenia obok kary najsurowszej kilku kar grzywny, łącznemu wykonaniu podlega tylko najsurowsza kara grzywny.

Kodeks postępowania karnego (Dz.U. Nr 89/1997r. poz. 555 ze zm.)

Art. 8.

§ 1. Sąd karny rozstrzyga samodzielnie zagadnienia faktyczne i prawne oraz nie jest związany rozstrzygnięciem innego sądu lub organu.

§ 2. Prawomocne rozstrzygnięcia sądu kształtujące prawo lub stosunek prawny są jednak wiążące.

§ 3. Tylko prawomocne rozstrzygnięcie w przedmiocie istnienia obowiązku podatkowego lub celnego może być wiążące dla sądu w zakresie ustalenia prawidłowości realizacji obowiązków podatkowych lub celnych mających związek z przedmiotem postępowania karnego.

Art. 22.

§ 1. Jeżeli zachodzi długotrwała przeszkoda uniemożliwiająca prowadzenie postępowania, a w szczególności jeżeli nie można ująć oskarżonego, albo nie może on brać udziału w postępowaniu z powodu choroby psychicznej lub innej ciężkiej choroby, postępowanie zawiesza się na czas trwania przeszkody.

§ 2. Na postanowienie w przedmiocie zawieszenia postępowania przysługuje zażalenie.

§ 3. W czasie zawieszenia postępowania należy jednak dokonać odpowiednich czynności w celu zabezpieczenia dowodów przed ich utratą lub zniekształceniem.

§ 4. Na wniosek oskarżonego sąd zawiesza postępowanie do czasu prawomocnego rozstrzygnięcia postępowania w przedmiocie zobowiązania podatkowego, którego dotyczy postępowanie. Jeżeli uzasadniają to okoliczności sprawy, wniosek oskarżonego może być rozpatrzony w trybie i ze skutkiem określonym w art. 322a, także po zawieszeniu postępowania.

Art. 49.

§ 1. Pokrzywdzonym jest osoba fizyczna lub prawna, której dobro prawne zostało bezpośrednio naruszone lub zagrożone przez przestępstwo.

§ 2. Pokrzywdzonym może być także instytucja państwowa, samorządowa lub społeczna, choćby nie miała osobowości prawnej.

§ 3. Za pokrzywdzonego uważa się zakład ubezpieczeń w zakresie, w jakim pokrył szkodę wyrządzoną pokrzywdzonemu przez przestępstwo lub jest zobowiązany do jej pokrycia.

§ 3a. W sprawach o przestępstwa przeciwko prawom osób wykonujących pracę zarobkową, o których mowa w art. 218-221 oraz w art. 225 § 2 Kodeksu karnego, organy Państwowej Inspekcji Pracy mogą wykonywać prawa pokrzywdzonego, jeżeli w zakresie swego działania ujawniły przestępstwo lub wystąpiły o wszczęcie postępowania.

§ 4. W sprawach o przestępstwa, którymi wyrządzono szkodę w mieniu instytucji państwowej, samorządowej lub społecznej, jeżeli nie działa organ pokrzywdzonej instytucji, prawa pokrzywdzonego mogą wykonywać organy kontroli państwowej, które w zakresie swojego działania ujawniły przestępstwo lub wystąpiły o wszczęcie postępowania.

§ 5. Uprawnienia procesowe pokrzywdzonego przestępstwem na szkodę spółki prawa handlowego albo spółki cywilnej przysługują także każdemu współnikowi ujawnionemu we właściwym rejestrze – nawet temu, który jest wyłączony od prowadzenia spraw spółki.

Art. 313.

§ 1. Jeżeli dane istniejące w chwili wszczęcia śledztwa lub zebrane w jego toku uzasadniają dostatecznie podejrzenie, że czyn popełniła określona osoba, sporządza się postanowienie o przedstawieniu zarzutów, ogłasza je niezwłocznie podejrzanemu i przesłuchuje się go, chyba że ogłoszenie postanowienia lub przesłuchanie podejrzanego nie jest możliwe z powodu jego ukrywania się lub nieobecności w kraju.

§ 2. Postanowienie o przedstawieniu zarzutów zawiera wskazanie podejrzanego, dokładne określenie zarzucanego mu czynu i jego kwalifikacji prawnej.

§ 3. Podejrzany może do czasu zawiadomienia go o terminie zaznajomienia z materiałami śledztwa żądać podania mu ustnie podstaw zarzutów, a także sporządzenia uzasadnienia na piśmie, o czym należy go pouczyć. Uzasadnienie doręcza się podejrzanemu i ustanowionemu obrońcy w terminie 14 dni.

§ 4. W uzasadnieniu należy wymienić i omówić fakty i dowody przyjęte za podstawę zarzutów, w szczególności te, które mają bezpośredni wpływ na przyjętą kwalifikację prawną zarzucanego czynu. W przypadku dowodów, których treść jest objęta tajemnicą państwową, można poprzestać na wymienieniu tych dowodów.

Art. 314.

Jeżeli w toku śledztwa okaże się, że podejrzanemu należy zarzucić czyn nie objęty wydanym uprzednio postanowieniem o przedstawieniu zarzutów albo czyn w zmienionej w istotny sposób postaci lub też, że czyn zarzucany należy zakwalifikować z surowszego przepisu, wydaje się niezwłocznie nowe postanowienie, ogłasza się je podejrzanemu oraz przesłuchuje się go. Przepis art. 313 § 3 i 4 stosuje się odpowiednio.

Art. 314a.

§ 1. Po upływie 6 miesięcy od dnia pierwszego przesłuchania w związku z przedstawieniem albo zmianą zarzutów oskarżony lub jego obrońca może złożyć zażalenie na postanowienie o przedstawieniu albo zmianie zarzutów. Zażalenie może nie zawierać uzasadnienia i może się ograniczać wyłącznie do wyrażenia niezgody z treścią zarzutów.

§ 2. Zażalenie składa się prokuratorowi, który wraz z zażaleniem zobowiązany jest przedstawić sądowi odpowiedź na zażalenie, zawierającą wskazanie, na podstawie jakich dowodów i faktów zarzuty należy uznać za zasadne, a także – określenie czynności, które są niezbędne do zakończenia postępowania. Prokurator przesyła sądowi zażalenie wraz z odpowiedzią i aktami sprawy w ciągu dwóch tygodni od wpływu zażalenia.

§ 3. Kolejne zażalenie przysługuje oskarżonemu lub jego obrońcy po upływie 6 miesięcy od rozstrzygnięcia poprzedniego zażalenia na to samo postanowienie.

Art. 322.

§ 1. Jeżeli postępowanie nie dostarczyło podstaw do wniesienia aktu oskarżenia, a nie zachodzą warunki określone w art. 324, umarza się postępowanie przygotowawcze, a w zakresie, w jakim przedstawiono zarzuty, prokurator składa sądowi wniosek o wydanie wyroku uniewinniającego, bez konieczności uprzedniego zaznajomienia z materiałami postępowania i jego zamknięcia.

§ 2. *uchylony*

§ 3. *uchylony*

Art. 322a.

Rozpoznając zażalenie na postanowienie w przedmiocie zarzutów albo wniosek prokuratora o wydanie wyroku uniewinniającego, sąd albo postanowieniem uznaje dalsze utrzymywanie zarzutów za uzasadnione i poleca kontynuować postępowanie przygotowawcze, albo wyrokiem uniewinnia oskarżonego. Do wyroku uniewinniającego stosuje się przepisy jak do wyroku sądu pierwszej instancji.

Art. 327.

§ 1. Umorzone postępowanie przygotowawcze może być w każdym czasie podjęte na nowo na mocy postanowienia prokuratora. Wniosek o podjęcie postępowania przygotowawczego prokurator rozstrzyga postanowieniem. Przepisy te stosuje się odpowiednio w sprawie, w której odmówiono wszczęcia śledztwa lub dochodzenia.

§ 2. *uchylony*

§ 3. Przed wydaniem postanowienia o podjęciu prokurator może przedsięwziąć osobiście lub zlecić Policji dokonanie niezbędnych czynności dowodowych w celu sprawdzenia okoliczności uzasadniających wydanie postanowienia.

§ 3a. Na postanowienie o odmowie podjęcia postępowania przygotowawczego osobie uprawnionej odpowiednio do zaskarżenia postanowienia o umorzeniu bądź odmowie wszczęcia dochodzenia lub śledztwa przysługuje zażalenie do sądu, o ile od uprawomocnienia się postanowienia o umorzeniu bądź odmowie wszczęcia dochodzenia lub śledztwa albo od postanowienia sądu wydanego wskutek rozpoznania zażalenia na odmowę podjęcia postępowania przygotowawczego minęło co najmniej sześć miesięcy. Podstawą uchylenia postanowienia prokuratora może być jedynie konieczność sprawdzenia nowych okoliczności faktycznych lub przeprowadzenia lub dopuszczenia nowych dowodów.

§ 4. *uchylony*

Uzasadnienie – kwestie podatkowe

Art. 8 § 1 kks

Proponowana nowelizacja wprowadza czytelny podział kierunków odpowiedzialności karnej. Odpowiedzialność karnoskarbowa ze względu na przedmiot ochrony jak i swoją procesową odmiennosć winna być traktowana jako *lex specialis* wobec "typowej" odpowiedzialności karnej. Obecna regulacja i tak nie wyeliminowała sporów w zakresie przedmiotu przestępstwa w postaci faktury VAT. Uznać jednak należy, że czym innym jest fałszerstwo mające na celu np. wprowadzenie innej osoby w błąd (art. 286 kk) – wówczas faktura jest istotna wyłącznie z uwagi na cechy dokumentu, a czym innym – przestępstwa fałszerstwa czy nierzetelności zmierzające do uszczuplenia należności podatkowych – wówczas treść faktury jest istotna wyłącznie jako dokumentu podatkowo-księgowego. Wbrew pozorom zatem wyraźne

odgraniczenie obu reżimów odpowiedzialności pozwoli m.in. na precyzyjniejsze określanie zasad i zakresu odpowiedzialności karnej.

Art. 8 § 3 kpk i art. 22 § 4 kpk

Nowelizacja pozwoli na przyspieszenie postępowania karnego (nie będzie wymagane ustalanie kwestii podatkowych przez sąd karny) oraz będzie stanowiła zabezpieczenie dla podatników, którzy kierując się decyzją podatkową będą mogli podejmować bardziej pewne decyzje gospodarcze w zakresie zarządzania ich majątkiem. Treść proponowanego art. 22 § 3 kpk pozwala na wstrzymanie biegu postępowania karnego na czas ustalenia wysokości zobowiązania podatkowego. W szczególnych sytuacjach uzasadnionych okolicznościami sprawy będzie możliwe uniewinnienie w trybie nowego art. 322a kpk.

Art. 70 § 6 pkt 1 Ordynacji podatkowej

Ten przepis stwarza bardzo groźne i niebezpieczne precedensy, niedopuszczalne w państwie prawa. Każdy ma podatek, o ile nie został powiadomiony o działaniach organów skarbowych, ma prawo przypuszczać, że jego zobowiązania są przedawnione po upływie pięciu lat od końca roku kalendarzowego, w którym powstało zobowiązanie. "Wydłużanie" tego okresu poprzez wszczynanie dochodzeń karnoskarbowych ma dwie wady. Po pierwsze, z uwagi na to, że o wszczęciu dochodzenia nie trzeba informować najbardziej zainteresowanego (i w praktyce w ogóle się nie informuje), dochodzi do naruszenia prawa podatnika do informacji na temat ciążyących na nim obowiązków. Po drugie, nierzadko w praktyce postępowanie karne służy zbieraniu dowodów na potrzeby postępowania podatkowego, a postępowanie podatkowe – zbieraniu dowodów na potrzeby postępowania karnego. W takiej sytuacji zasada domniemania niewinności pozostaje wyłącznie papierowym zapisem.

Proponowana regulacja jest przedłużeniem i uzupełnieniem dwóch propozycji poprzedzających.

Uzasadnienie – kwestie proceduralne

Art. 49 § 5 kpk

Obecne regulacje w zakresie uprawnień procesowych pokrzywdzonych nie przystają do dynamiki gospodarki i nie uwzględniają faktycznego interesu ekonomicznego uczestników obrotu gospodarczego. W przypadku zmowy udziałowców większościowych (np. 60%) mających prawo powołania i odwołania zarządu w spółce kapitałowej, a tym samym czerpania zysków z nieuczciwej działalności zarządu na szkodę spółki (art. 296 kk), faktycznie poszkodowany udziałowiec mniejszościowy jest bezbronny. Poza złożeniem zawiadomienia (co może uczynić każdy) nie może korzystać z żadnego instrumentu oddziaływania na tok postępowania, a co więcej – w przypadku umorzenia jest jedynie informowany o wydaniu takiej decyzji.

Nowelizacja zawiera mechanizm pozwalający na wyeliminowanie pieniaczych akcji podejmowanych przez udziałowców mających mniej niż 10% udziałów, wychodząc z założenia, że ich wkład inwestycyjny nie jest tak duży, aby uzasadniał uzyskanie uprawnień procesowych.

Art. 313 § 4 kpk

Nowelizacja zmierza do zerwania z niechlubnym zwyczajem ograniczania uzasadnień zarzutów do ogólnikowego stwierdzenia, że materiał dowodowy uzasadnia przedstawienie zarzutów. Stąd propozycja, aby uzasadnienie wymieniało i omawiało dowody. Jednocześnie nowelizacja zabezpiecza interes państwa chroniony tajemnicą państwową. Znaczenie nowelizacji należy rozpatrywać w kontekście propozycji zmian art. 314a, 322 i 322a kpk.

Art. 314a kpk

Nowelizacja wprowadza novum – zażalenie na przedstawienie zarzutów. Jego celem jest zmobilizowanie organów ścigania, a jednocześnie (z uwagi na okresy sześciomiesięcznych "karencji") wyeliminowanie obstrukcji proceduralnej ze strony oskarżonego i jego obrońcy. Mobilizuje także prokuratora do sprecyzowania własnego stanowiska co do dowodów i kwalifikacji prawnej.

Zażalenie może prowadzić do uniewinnienia – p. uwagi co do art. 322 i 322a kpk.

Art. 322 i 322a kpk

Jest to rezygnacja z instytucji umorzenia postępowania przeciwko konkretnej osobie (czyli w zakresie stawianych jej zarzutów) na rzecz uniewinnienia. Jest to bardzo ważny element postępowania. Skoro dowody nie uzasadniają dalszego utrzymywania zarzutów, zasady państwa prawa i domniemania niewinności przemawiają za uniewinnieniem, co – oprócz wydźwięku społecznego – zapewnia oskarżonemu gwarancję, że jego sprawa została definitywnie zakończona. Obecnie przepisy pozwalają, aż do czasu przedawnienia karalności czynu, w każdej chwili powrócić do oskarżenia w przypadku nowych dowodów. Wiąże się to ze swoistym społecznym napiętnowaniem oskarżonego (formalnie niewinnego) oraz wprowadza element niepewności co do własnego statusu w procesie (umorzenie oznacza tylko to, że postępowanie się nie toczy). Alternatywne rozstrzygnięcie sądu polega na poprzestaniu na uznaniu, że utrzymanie zarzutów jest zasadne (co ma zapewnić sprawność postępowania i nie tworzyć dużych przerw w toku śledztwa).

Nowelizacja nie narusza przepisów rozstrzygających sytuacje, kiedy czyn został popełniony przez osobę tzw. "niepoczytalną" (art. 324 kpk).

Art. 327 kpk

Nowelizacja, która poszerza uprawnienia pokrzywdzonego. Obecnie odmowa podjęcia postępowania wyraża się w piśmie prokuratora, na które nie przysługuje zażalenie. Wprowadzenie dodatkowej kontroli sądowej zmierza do zabezpieczenia praw pokrzywdzonego. Jednocześnie wprowadza się dwa mechanizmy chroniące wymiar sprawiedliwości przed pieniactwem – ograniczenia czasowe w składaniu zażalenia oraz wymóg przeprowadzenia postępowania dowodowego jako podstawa podjęcia postępowania.

Podsumowanie

Proponowane zmiany zmierzają z jednej strony do poszerzenia kręgu podmiotów mogących dochodzić praw w postępowaniu karnym z pozycji inwestora, z drugiej – mają na celu przyspieszenie działań prokuratury, sądów i organów ścigania. Dla zdecydowanej większości przedsiębiorców ciągnące się latami śledztwa w zakresie nadużyć w sferze gospodarczej są czynnikiem eliminującym ich z obrotu gospodarczego, co w przypadku późniejszego uniewinnienia czy umorzenia kładzie się cieniem na jakości wymiaru sprawiedliwości.

Nie chodzi o to, aby szybkość uczynić jedynym miernikiem, ale o to, aby wprowadzić bardziej dynamiczny system kontroli zasadności zarzutów stawianych podejrzanemu.

Autorzy proponują również konieczność stworzenia wydziałów w sądach okręgowych w miastach – siedzibach sądów apelacyjnych wydziałów karnych do rozpoznawania spraw należących do właściwości sądów okręgowych, w których którykolwiek zarzutów wskazanych w akcie oskarżenia odnosi się do kwalifikacji prawnej z Rozdziału XXXVI Kodeksu karnego (przestępstwa przeciwko obrotowi gospodarczemu). Wskazana specjalizacja odnosząca się tylko (wstępnie) do największych miast pozwoliłaby na lepsze, kierunkowe kształcenie sędziów. Chodzi tutaj o wiedzę specjalistyczną np. z zakresu rachunkowości, prawa podatkowego, obrotu giełdowego czy ekonomii.

Łódź, 17 czerwca 2011

Związek Przedsiębiorców i Pracodawców

Nagrody Gospodarcze ZPP

17 czerwca 2011 roku Związek Przedsiębiorców i Pracodawców po raz pierwszy przyznał Nagrody Gospodarcze ZPP. Zostały one przyznane w następujących kategoriach:

DZIENNIKARZ

Tomasz Wróblewski – za cykl artykułów publikowanych w Rzeczpospolitej i Dzienniku Gazecie Prawnej ukazujących przyczyny kryzysu ekonomicznego, który powstał w wyniku łamania zasad wolnego rynku, uczciwej konkurencji oraz nadmiernej ingerencji rządów w gospodarkę.

EKONOMISTA

Krzysztof Dzierżawski – nagroda pośmiertna, dla jednego z największych polskich myślicieli i ekonomistów ostatniego stulecia, wielkiego przyjaciela i orędownika małych i średnich firm.

INSTYTUCJA

Prezydent Miasta Chełm, Agata Fisz – za największą wśród miast na prawach powiatów obniżkę podatków od nieruchomości dla (wszystkich, w tym) przedsiębiorców - ponad 10% dochodów własnych.

MEDIA

Polsat News – za cykl programów telewizyjnych „Państwo w Państwie”, ukazujących wprost, bezprawne działania organów rządowych wobec przedsiębiorców.

POLITYK

Jolanta Fedak, minister pracy – za odwagę i determinację. Jako pierwszy polityk miała odwagę przeciwstawić się potężnemu lobby korporacyjnemu i dzięki swojej determinacji doprowadzić do pierwszego kroku na długiej drodze wiodącej do racjonalizacji systemu emerytalnego.

Nagrody Gospodarcze ZPP przyznawane są przez Kapitułę, która składa się z członków statutowych władz Związku. Wręczamy je firmom osobom i instytucjom z otoczenia biznesowego MSP. „Nagroda gospodarcza ZPP” ma charakter wyróżnienia za wybitne osiągnięcia w zakresie przedsiębiorczości oraz wspierania małych i średnich firm.

Firma Przyjazna MSP

17 czerwca 2011 roku, podczas uroczystej Gali wieńczącej 1 Kongres MSP w Łodzi, przyznane zostały nagrody dla FIRM I MAREK PRZYJAZNYCH MSP.

Tytuł MARKI / FIRMY PRZYJAZNEJ MSP w 2011 roku otrzymały:

Play dla Firm – w kategorii telekomunikacja

SYMFONIA – program finansowo-księgowy - w kategorii oprogramowanie

Pekao Leasing Sp. z o.o. – w kategorii leasing

pkt.pl Polskie Książki Telefoniczne Sp. z o.o. – w kategorii Internetowe rozwiązania dla biznesu

Sage sp. z o.o. – producent oprogramowania komputerowego - w kategorii oprogramowanie

Program „Firma Przyjazna MSP” jest adresowany do korporacji, dla których firmy z sektora MSP są istotnym Klientem lub kontrahentem biznesowym. Nagrody i certyfikaty przyznawane zostały po przeprowadzeniu niezależnych badań rynkowych realizowanych przez Maison Institute, na podstawie wymiarów reputacji opracowanych przez prof. Dominikę Maison na reprezentatywnej pod względem ilości zatrudnionych osób małych i średnich firm (N: 560). Nagrodę otrzymały te firmy, które w badaniu uzyskały powyżej 60 punktów w 100 punktowej skali.

ZDJĘCIA

Sesja plenarna – od lewej: Lech Jeziorny (Ambasador ZPP), Cezary Kaźmierczak (Prezes ZPP), Robert Gwiazdowski (Przewodniczący RN ZPP), Andrzej Blikle (Prezes Inicjatywa Firm Rodzinnych)

Panel dyskusyjny: Zmiany w polskim prawie karnym – od lewej: Paweł Budrewicz (Prawnik ZPP), Cezary Kaźmierczak (Prezes ZPP), Lech Jeziorny (Ambasador ZPP), Tomasz Barański (adwokat)

Uczestnicy I Ogólnopolskiego Kongresu MSP podczas obrad – 17 czerwca 2011r, Łódź

Od lewej: Cezary Kaźmierczak (Prezes ZPP), Lech Jeziorny (Ambasador ZPP), Robert Gwiazdowski (Przewodniczący RN ZPP)

Panel dyskusyjny: Podatki – od lewej: Bożena Głowacka-Szwajca (Prawnik ZPP), Ireneusz Jabłoński (Ekspert Centrum im. Adama Smitha), Tomasz Pruszczyński (Wiceprezes ZPP), Robert Gwiazdowski (Przewodniczący RN ZPP)

Uczestnicy kongresu wpisują się na listę sygnatariuszy Łódzkiego Porozumienia Przedsiębiorców

Pamiątkowe zdjęcie z laureatami konkursów Firma Przyjazna MSP i Nagrody Gospodarcze ZPP – od lewej, stoją: Tomasz Pruszczyński (Wiceprezes ZPP), Zbigniew Balcerzak (Pekao Leasing Sp. z o.o.), Robert Gwiazdowski (Przewodniczący RN ZPP), Tomasz Wróblewski (Dziennik Gazeta Prawna), Lech Dzierżawski (nagroda dla ojca Krzysztofa Dzierżawskiego), Cezary Kaźmierczak (Prezes ZPP), Zdzisław Przepióra (pkt.pl); siedzą: Małgorzata Cecherz (Polsat News), Justyna Kulka (PLAY dla Firm), Krystyna Ozga (w imieniu Min. Jolanty Fedak), Janusz Urban (Sage Sp. z o.o.)